

Dünyaya güvenme, bir film kadar kısadır

Bediüzzaman, ibret almak ve tefekkür etmek için bazen sinemaya giderdi.

Bir gün, yanında bulunan talebesi Molla Süleyman'a;

- "Süleyman, haydi sinemaya gidelim." dedi.

Süleyman "Olur" dedi, ama şaşırmadan da edemedi. "Sinema mı" diye içinden geçirdi. Üstad bunu nasıl derdi?

Bediüzzaman, Süleyman'ın içinden geçenleri okudu sanki:

- "Ben sinemaya başkalarının gittiği gibi gitmem. Ben ibret için, ders çıkarmak için sinemaya giderim." dedi.

O zamanki filmler sessizdi ve hareketli filmler değildi. Yerli film de henüz yoktu.

Beraberce Alemdar Sinemasına gittiler. Birinci mevkiden iki bilet aldı.

Her zaman iyi ve güzel yeri tercih ederdi.

Bir süre filmi seyrettikten sonra arkasında oturan Molla Süleyman'a dönerek:

- "Süleyman, ne anladın bu filmde?" dedi.

Süleyman'ın cevabı kısa oldu:

- "Hiiiç!"

Bediüzzaman:

- "İşte dünya da böyledir. Kendisi sabit olmadığı gibi, içindekiler de öyledir. Fanidir, durmuyor, gidiyor. Onun için dünyaya güvenme, bu film kadar kısadır. Sinema perdeleri gibi akıp gidiyor, göz açıp kapayıncaya kadar geçip gidiyor."